

знае. Нетърпеливост и вълнение. Шеферъ му казалъ, че въ Търново при избора преди това Дондуковъ билъ въ Събранието и имъ казалъ, кого трѣбва да избератъ, че рускиятъ царъ искалъ тогози (Батенберга). И веднага подиръ пладне вече се събрали и се съветвали, какъ да се избавятъ отъ този князь. И Еренротъ, каже, сега е убеденъ, че стремежътъ на либералитѣ е да се свали княза или да се направи отъ него една свършена нула въ държавата. Каравеловъ, каже, въ края на краищата при все това бълнуваше за република. Мо-гълъ нѣщо да направи, организация, ала нѣмалъ душевна способностъ. Говори противъ Стойчова, локрийски tricheries [шмекерии]. Отидохъ у Адженова. Има телеграма за триумфа въ Раховица. Хитрово ходилъ въ Търново и освѣтлявалъ тамъ главитѣ на хората. — Въ кжци до 2 часа презъ нощта изработихъ на чисто цѣлия законъ за жандармерията. — Лишинъ веднага съобщилъ въ Пловдивъ Гирсовата телеграма, гдето въ отсъствието на Цертелева управлява кунсулството младежътъ Арсениевъ.

Петъкъ. Въ банката изплатихъ смѣтката на Геролда—7 турски лири. Отидохъ въ министерството. Тамъ Стояновъ и Стаматовъ разправяха, какъ се назначавали сѣдиитѣ презъ времето на Каравелова („по хатъръ“, по препорѣка и оплаквания на агитаторитѣ).—Охридската глупостъ: Държ. вестникъ изнесе извлѣчение отъ указа за Охридъ, по вина на нѣколко подчинени. — Подиръ пладне у Адженова дойдоха селяни отъ Новоселско. У тѣхъ е кандидатиранъ нѣкой си Недѣлко, богатъ селянинъ, ала той ги дере и не го искатъ. Съветвахъ ги да си избератъ нѣкого отъ своитѣ, който знае да чете и пише, имали нѣкого си Апостолъ. Сега е лесно да имъ се обясни цената на книжното изкуство. Добро, искрено население: „лъжеха ни, мамѣха ни, княза си искаме, и да е лошъ, такива хора искаме, които сж за княза“. Пъленъ фанатизъмъ. Гирсовото съобщение е отпечатано като притурка на Държ. вестникъ и е залепено по всички жгли, дори и до вратата на Каравелова. — Грековъ билъ въ Трънъ, Брѣзникъ, Радомиръ, Дупница, Кюстендилъ. Всичко било добре. Въ Дупница имало малъкъ Ring [кръжецъ]: Грънчаровъ и тѣзи членове отъ бившия окръженъ съветъ, които сж преследвани за злоупотрѣбения презъ време на окупацията. И Вжжаровъ, казва, агитиралъ, ала безъ полза, и Кутинчевъ. Капитанъ Данаиловъ разпратилъ за 2 дни цѣлата дружина по селата, да събере селянитѣ за изборитѣ! — Спасъ получи писмо отъ Вълковича отъ Пловдивъ. Вътрешното министерство не иска (не остава тогава освенъ генерала), ами поста агентъ въ Цариградъ, гдето е познатъ отъ много години. Митинги, Кръстевичъ билъ „снизходителенъ“, не е, каже, приятел на княза, опасностъ за Румелия отъ страна на Портата. Митингътъ билъ направенъ отъ хора, които сънуватъ за българска република или бал-